

Sygn. akt VI Gz 34/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska (spr.)

Sędziowie SO Jerzy P. Naworski, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko (...) sp. z o.o. w T.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 13 stycznia 2016 r., sygn. akt V GC 476/15

postanawia

oddalić zażalenie

Jerzy P. Naworski Małgorzata Bartczak – Sobierajska Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy udzielił zabezpieczenia roszczenia powódki B. S. o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy (...)we (...) A. T. z wniosku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. przeciwko B. S. sygn. akt Km (...)do czasu uprawomocnienia się orzeczenia kończącego niniejsze postępowania oraz stwierdził, że niniejsze postanowienie jest wykonalne.

Sąd Rejonowy stwierdził, iż z dokumentów załączonych do pozwu, akt sprawy Sądu Rejonowego we Włocławku sygn. V Ng (...)i V (...)oraz akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy (...)we (...) Km (...)wynika, że:

- tytułowi wykonawczemu w postaci nakazu zapłaty z dnia (...)r. sygn. akt V Ng (...)nadano klauzulę wykonalności w dniu (...)r. Natomiast w dniu (...)r. nadano ww. nakazowi klauzulę przeciwko małżonkowi dłużniczki, a w dniu (...)r. na rzecz nowego wierzyciela czyli powoda,

- tytułowi wykonawczemu w postaci nakazu zapłaty z dnia (...)r. sygn. akt V Ng (...)nadano klauzulę wykonalności w dniu (...)r. Natomiast w dniu (...)r. na rzecz nowego wierzyciela czyli powoda,

- w dniu (...) r. powód na podstawie w/w tytułów wykonawczych wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużniczce B. S. sygn. akt Km(...).

Powódka powołała się na zdarzenie w postaci przedawnienia roszczeń objętych nakazami zapłaty. Zgodnie z treścią art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego prawomocnym tytułem egzekucyjnym przerywa wniosek o nadanie tytułowi klauzuli wykonalności oraz wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie tego tytułu.

Według Sądu pierwszej instancji, w wypadku obu tytułów wykonawczych, w dacie złożenia wniosku o nadanie im klauzuli wykonalności na rzecz nowego wierzyciela, czyli powoda doszło już do 10 letniego przedawnienia, o którym mowa w art. 125 § 1 k.c. Od momentu wydania wcześniejszych postanowień o nadaniu klauzuli wykonalności upłynął okres ponad 10 lat, a brak przy tym danych wskazujących na przerwanie biegu tego przedawnienia.

Z tego względu Sąd Rejonowy, na podstawie art. 730¹ § 1 k.p.c., 755 § 1 pkt 3 k.p.c. i 743 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pozwany w zażaleniu zaskarżył powyższe postanowienie w całości, zarzucając naruszenie przepisów postępowania tj. art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji udzielenie zabezpieczenia roszczenia. Skarżący wniósł o zmianę postanowienia przez oddalenie wniosku, ewentualnie o uwzględnienie niniejszego zażalenia w trybie art. 395 § 2 k.p.c. oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Według pozwanego nie doszło do przedawnienia roszczenia albowiem termin przedawnienia został kilkakrotnie przerwany.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego jest bezzasadne.

Warunkiem uzyskania zabezpieczenia jest, w myśl art. 730¹ § 1 k.p.c., uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Ten ostatni, jak stanowi art. 730¹ § 2 k.p.c., istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Nie ulega wątpliwości, iż roszczenie powódki zostało uprawdopodobnione przede wszystkim dokumentami, które powołał Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Należy podkreślić, iż powództwo stanowiące przedmiot niniejszej sprawy należy do kategorii powództw przeciwegzekucyjnych zmierzających do ukształtowania prawa i zwalczających samą zasadność egzekucji. Celem tego powództwa jest, aby wyjaśnić wątpliwości dotyczące zasadności egzekucji. Wynika z tego celowość zawieszenia egzekucji w drodze zabezpieczenia, tak aby wyeliminować możliwość dalszych procesów mających związek z dokonaną egzekucją.

W ocenie Sądu Okręgowego powódka uprawdopodobniła także interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Słusznie zauważył Sąd Rejonowy, iż na chwilę wydania zaskarżonego postanowienia brak było podstaw do stwierdzenia, że termin przedawnienia został przerwany. Kwestia ta będzie przedmiotem badania przez ten Sąd w postępowaniu rozpoznawczym.

Wskazać należy, iż Sąd w postępowaniu o udzielenie zabezpieczenia rozstrzyga kwestię zabezpieczenia na podstawie materiałów zgromadzonych w aktach sprawy bez przeprowadzenia pełnego postępowania dowodowego, co powoduje, iż przy ewentualnym rozpoznawaniu sprawy co do istoty, w wyniku przeprowadzenia zawnioskowanych przez strony dowodów, Sąd rozpoznający sprawę może dojść do odmiennych ustaleń i uznać, że jednak doszło do przerwania biegu przedawnienia, na co powołał się pozwany.

Mając na względzie powyższe okoliczności zażalenie należało oddalić jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).

Jerzy P. Naworski Małgorzata Bartczak – Sobierajska Joanna Rusińska

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)